

REPUBLIKA E SHQIPËRISË
GJYKATA KUSHTETUESE
KOLEGJI I POSAÇËM I APELIMIT

Nr. 3-13/2018 regjistër (JR)
Datë 01.02.2023

Nr. 55 i vendimit
Datë 24.03.2026

**VENDIM
NË EMËR TË REPUBLIKËS**

Trupi gjykues i Kolegjit të Posaçëm të Apelimit, i përbërë nga gjyqtarët:

Ina Rama	Kryesuese
Natasha Mulaj	Relatore
Albana Shtylla	Anëtare
Mimoza Tasi	Anëtare
Rezarta Schuetz	Anëtare

– mori në shqyrtim në seancë gjyqësore në dhomë këshillimi, më datë 24.03.2026, ditën e martë, në orën 09:20, në ambientet e Kolegjit të Posaçëm të Apelimit, në prani të Vëzhgueses Ndërkombëtare Elka Ermenkova, me Sekretare Gjyqësore Laureta Mehmetaj, çështjen që i përket:

KËRKUESE:

Alma Brati, e datëlindjes 07.01.1970, banuese në adresën, rr. “{***}”, Nd. {***}, H. {***}, Ap. {***}, Njësia Administrative nr. 5, Tiranë, me nr. tel: {***} dhe adresë elektronike {***}, përfaqësuar me prokurën e përgjithshme, me nr. {***} rep., nr. {***} kol., datë 31.01.2023, nga avokat Viktor Gumi, me nr. licence {***}, anëtar i Dhomës së Avokatisë Tiranë, me adresë rr. “{***}”, pallati {***}, kati {***}, Tiranë, me nr. tel: {***} dhe adresë elektronike {***}.

OBJEKTI:

Rishikimi i vendimit nr. 14, datë 09.07.2019, të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit.

BAZA LIGJORE:

Neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; neni 494 i Kodit të Procedurës Civile.

Trupi gjykues i Kolegjit të Posaçëm të Apelimit,

pasi shqyrtoi çështjen në seancë gjyqësore në dhomë këshillimi, shqyrtoi pretendimet e kërkuesses në kërkesën për rishikim dhe në parashtrimet me shkrim, e cila në përfundim kërkoi pranimin e kërkesës, dëgjoi gjyqtaren relatores të çështjes Natasha Mulaj, si dhe pasi e bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

1. Kërkuessja Alma Brati (në vijim “kërkuessja”) i është nënshtruar procesit të rivlerësimit kalimtar *ex officio*, sipas përcaktimeve të nenit 179/b të Kushtetutës së Republikës të Shqipërisë, si dhe nenit 3, pika 16 e ligjit nr. 84/2016, “Për rivlerësimin kalimtar të gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë” (në vijim “ligji nr. 84/2016”). Pas hetimit administrativ të zhvilluar, Komisioni i Pavarur i Kualifikimit (në vijim “Komisioni”), me vendimin nr. 32, datë 05.07.2018, ka vendosur: “*Konfirmimin në detyrë të subjektit e rivlerësimit, znj. Alma Brati, gjyqtare ne Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë*”. Pasi ka shqyrtuar ankimin e Komisionerit Publik, trupi gjykues i Kolegjit të Posaçëm të Apelimit (në vijim: Kolegji), me vendimin nr. 14, datë 09.07.2019, vendosi: “*Ndryshimin e vendimit nr. 32, datë 05.07.2018, të Komisionit të Pavarur të Kualifikimit, duke vendosur shkarkimin nga detyra të subjektit të rivlerësimit, znj. Alma Brati, gjyqtare pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tirane*”.
2. Në kuadër të kësaj vendimmarrjeje, kërkuessja Alma Brati ka depozituar dy kërkesa për rishikimin e vendimit të Kolegjit dhe më konkretisht: (i) *Kërkesa e datës 01.02.2023, regjistruar ne Kolegj me nr. 3-13/2018 (JR)*; (ii) *Kërkesa e datës 20.04.2023, regjistruar në Kolegj me nr. 53-13/2018 (JR)*.
3. Me vendim të ndërmjetëm të trupit gjykues të Kolegjit, datë 24.03.2026, bazuar në nenin 4, pika 6 e ligjit nr. 84/2016, nenin 1, pika 2 e ligjit nr. 49/2012, nenin 448 të Kodit të Procedurës Civile, vendosi: *Të bashkojë në një gjykim të vetëm të dyja kërkesat, përkatësisht kërkesën me nr. 3-13/2018 (JR), datë 01.02.2023, dhe kërkesën me nr. 53-13/2018 (JR), datë 20.04.2023, të kërkuesses Alma Brati, me objekt rishikimin e vendimit nr. 14, datë 09.07.2019, të Kolegjit*.
 - 3.1. Në kërkesën e parë, kërkuessja pretendon se, më datë 04.10.2022, Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në vijim “GjEDNj”) ka dhënë vendimin për çështjen *Besnik Cani kundër Shqipërisë*, në të cilën ka vendosur se ka pasur shkelje të nenit 6, paragrafi 1 i Konventës Evropiane për të Drejtave të Njeriut në lidhje me të drejtën e aplikantit (Besnik Cani), për një “gjykatë të krijuar me ligj”. Kërkuessja pretendon gjithashtu se pjesëmarrja e L. D. si anëtar i trupit gjykues në gjykimin e çështjes nr. 14 (JR), datë 09.07.2019, në ngarkim të subjektit të rivlerësimit Alma Brati, ka qenë në kundërshtim me kriteret e ligjit nr. 84/2016, dhe, si i tillë, ky vendim duhet të rishikohet. Sipas kërkuesses, konsiderohet shkelje e nenit 6 të KEDNj-së, në lidhje me parimin e gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj.
 - 3.2. Kërkuessja e ka bazuar kërkesën e saj të parë në shkronjën “ë” të nenit 494 të Kodit të Procedurës Civile, sipas së cilës, pala e interesuar mund të kërkojë rishikimin e një vendimi që ka marrë formë të prerë, kur Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut gjen shkelje të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore, dhe të

protokolleve të saj, të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, duke kërkuar rishikimin e vendimit të Kolegjit, si pasojë e detyrimeve që burojnë nga e drejta ndërkombëtare.

3.3. Më tej, kërkesja parashtron se ky është një vendim, të cilit duhet t'i referohet gjykata në trajtimin e çështjeve të ngjashme që lidhen me të drejtat e njeriut, për shkak të rolit që ka KEDNj-ja dhe vendimet e GjEDNj-së në sistemin juridik të brendshëm, referuar neneve 17 dhe 116, paragrafi 1, si dhe nenit 122 të Kushtetutës së Republikës të Shqipërisë. Po ashtu, kërkesja ka argumentuar se, në këtë çështje, GjEDNj-ja i është referuar parimeve të vendosura nga Dhoma e Madhe në gjykimin e çështjes *Gudmundur Andri Astradsson kundër Islandës* dhe testit të tri fazave të përcaktuara në të.

3.4. Për sa më sipër, kërkesja, ka kërkuar rishikimin e vendimit të dhënë nga Kolegji, bazuar në nenin 6 të KEDNj-së dhe nenin 494 të Kodit të Procedurës Civile.

3.5. Në kërkesën e dytë, kërkesja Alma Brati ka pretenduar se vendimi i Gjykatës së Lartë nr. {***}, datë 21.03.2023, dhënë në ngarkim të gjyqtarit L. D., në kuptim të nenit 495 të Kodit të Procedurës Civile, është vendim penal i formës së prerë e, si rrjedhojë, vendimi nr. 14 (JR), datë 09.07.2019, i Kolegjit, anëtar i të cilit ka qenë ish-gjyqtari L. D., duhet të rishikohet.

3.6. Kërkesja pretendon se gjykimi dhe dhënia e vendimit është marrë nga një trupë gjyqësore, ku njëri prej anëtarëve të saj, konkretisht gjyqtari L. D., nuk plotësonte kushtet ligjore të parashikuara në ligjin nr. 84/2016 për të ushtruar detyrën e gjyqtarit. Pasi rendit konkluzionet mbi të cilat është bazuar vendimmarrja e mësipërme e gjykatave mbi dënimin penal të z. L. D., kërkesja pretendon se këto rrethana plotësojnë kushtet ligjore që parashikohen nga neni 494 i Kodit të Procedurës Civile, për rishikimin e vendimit të Kolegjit.

3.7. Nisur sa më sipër, në këtë kërkesë, kërkesja parashtron se plotësohen të gjitha kushtet për të bërë të mundur rishikimin e vendimit të Kolegjit nr. 14 (JR), datë 09.07.2019, për shkak se në përbërjen e trupit gjykues ka qenë një gjyqtar i dënuar me vendim penal të formës së prerë, gjë e cila përbën njëkohësisht shkelje të nenit 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, në komponentin e gjykatës së krijuar me ligj. Kjo kërkesë e kërkeses është mbështetur edhe në nenin 494, shkronja “c” e Kodit të Procedurës Civile.

I. Vlerësimi i trupit gjykues të Kolegjit të Posaçëm të Apelit

A. Procesi gjyqësor në Kolegj

Juridiksioni i Kolegjit

4. Në përputhje me nenin 179/b, pika 5 e Kushtetutës, dhe nenin F, pikat 1 dhe 2 të Aneksit të Kushtetutës, Kolegji ka juridiksion (*ratione materiae*) ndaj ankimeve kundër vendimeve të Komisionit, lidhur me rivlerësimin e subjekteve, të parashikuar nga neni 179/b, pikat 3 dhe 4 e Kushtetutës, përveç rasteve të vendimeve të dhëna sipas nenit E, pika 2 e Aneksit të Kushtetutës. Gjithashtu, sipas pikës 3 të nenit 5, të ligjit nr. 84/2016, Kolegji ka juridiksion të shqyrtojë: a) shkeljet disiplinore të anëtarëve të Gjykatës Kushtetuese, të Këshillit të Lartë Gjyqësor, Këshillit të Lartë të Prokurorisë, Prokurorit të Përgjithshëm, dhe Inspektorit të Lartë

të Drejtësisë; b) ankimet kundër vendimeve të Këshillit të Lartë Gjyqësor, Këshillit të Lartë të Prokurorisë, dhe Inspektoratit të Lartë të Drejtësisë, për vendosjen e masave disiplinore ndaj gjyqtarëve, prokurorëve dhe inspektorëve të tjerë.

5. Në vijim të sa më sipër, rezulton se i gjithë kuadri kushtetues dhe ligjor që rregullon procesin e rivlerësimit nuk ka asnjë parashikim të shprehur literal, *së pari*, për të drejtën procedurale të paraqitjes së kërkesës për rishikim, të subjekteve të rivlerësimit, brenda kuadrit të zhvillimit të këtij procesi dhe, *së dyti*, as për ndonjë kompetencë të Kolegjit, që ushtrohet tej funksionit kontrollues të vendimeve të Komisionit, në kuadër të juridiksionit të rivlerësimit, mbi bazën e ankimeve të paraqitura nga subjektet e rivlerësimit dhe Komisioneri Publik.
6. Duke konfirmuar të njëjtën linjë arsyetimi sikurse në vendimin e tij të mëparshëm, me nr. 12, datë 19.04.2024, që i përket kërkesave për rishikim të kërkuarit A. Y., trupi gjykues i Kolegjit rithekson edhe në këtë rast, në mënyrë të përmbledhur, atë qëndrim për sa i përket interpretimit të dispozitave të Kushtetutës, të nenit F të Aneksit të saj dhe ligjit nr. 84/2016, kundrejt juridiksionit rishikues të vendimeve të formës së prerë në procesin e rivlerësimit kalimtar. Konkretisht, nga leximi harmonik i këtyre rregullimeve, vëren se në to parashikohet në mënyrë të shprehur vetëm juridiksioni rivlerësues i Kolegjit, në funksion të kontrollit ndaj vendimeve të Komisionit të Pavarur të Kualifikimit, bazuar në ankimet e subjekteve të rivlerësimit apo ato të ushtruara nga Komisionerët Publikë. Trupi gjykues ka theksuar se, nga analiza e kuadrit rregullator të posaçëm, nuk rezulton të ketë asnjë parashikim të shprehur për ushtrimin e juridiksionit rishikues të Kolegjit, sipas kërkesës së parashtruar prej kërkuarës në çështjen objekt shqyrtimi. Mungesa e një parashikimi të tillë në ligjin e posaçëm, e shoqëruar edhe me mungesën e rregullave për trajtimin e kërkesave të tilla, diktoi nevojën e analizimit nga trupi gjykues i çështjes së cituar më sipër, të dispozitave që thirren për zbatim nga ligji nr. 84/2016.
7. Në vendimin e referuar më sipër, trupi gjykues ka arritur në konkluzionin se Kolegji i Posaçëm i Apelit nuk ka juridiksion rishikues, si një prej tagrave të tij, dhe nuk është ngritur për t'i dhënë jetë këtij instituti, sipas rregullimeve të përgjithshme të tij, parashikuar në nenet 494 e vijues të Kodit të Procedurës Civile, me përjashtim të rasteve në të cilat gjen zbatim germa “ë” e nenit 494, për shkak të një vendimi të shprehur të GjEDNj-së në trajtimin e një ankimi. Sikurse analizuar në detaj në vendimin e sipërcituar të Kolegjit, është analizuar përse procesi i rivlerësimit, duke qenë *sui generis*, me mandat në kohë të kufizuar dhe rregulluar me një kuadër kushtetues e ligjor të posaçëm, e bën të pabazuar kërkesën për rishikim të paraqitur nga kërkuarësja.
8. Nga leximi harmonik i dispozitës së nenit F, pika 8¹ e Aneksit të Kushtetutës dhe germës “ë” të nenit 494, të Kodit të Procedurës Civile², një vendim i GjEDNj-së që konstaton një shkelje të kryer në çështjen e një ankuesi konkret konsiderohet si i vetmi mjet procedural që kanë në dispozicion subjektet e rivlerësimit, në rast se të drejtat e tyre shkelen nga Kolegji në gjykimin e çështjeve të tyre, dhe si e vetmja mundësi për të korigjuar çdo gabim gjyqësor që mund të

¹ Subjektet që rivlerësohen mund të ushtrojnë ankim në Gjykatën Evropiane për të Drejtat e Njeriut.

² “[...] Pala e interesuar mund të kërkojë rishikimin e një vendimi, që ka marrë formë të prerë kur: [ë] Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut gjen shkelje të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore dhe të Protokolleve të saj, të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë.

jetë konstatuar. Ky parashikim i drejton subjektet drejt GjEDNj-së, duke konfirmuar natyrën e jashtëzakonshme të procesit, përjashtimin nga rregullat e zakonshme procedurale dhe orientimin për adresimin në këtë gjykatë, të çdo problematike që është konstatuar përgjatë procesit e që ka çuar edhe në ndonjë gabim gjyqësor. Si rrjedhojë, subjektet e rivlerësimit kanë të drejtë të ankimojnë vendimet e Kolegjit në GjEDNj, për çdo rast që ata konsiderojnë se vendimmarrja ndaj çështjes së tyre të rivlerësimit është në shkelje të parashikimeve të Konventës dhe Protokolleve të saj, të mbrojtura në Kushtetutë. Sipas këtij parashikimi, për trajtimin e të drejtave themelore të njeriut, GjEDNj-ja, në sistemin shqiptar juridik ka një kompetencë ekskluzive.

9. Konkretisht, rrethanat që ligji parashikon se përbëjnë bazë për rishikimin e vendimeve vlerësohet se nuk gjejnë zbatim në kontekstin e procesit të rivlerësimit të kërkuases. Në kushtet që procesi i rivlerësimit është i jashtëzakonshëm, zhvillohet brenda një kuadri ligjor që përfshin edhe kufizimet e parashikuara nga neni A i Aneksit të Kushtetutës, nga organe me mandat të kufizuar kohor, për shkak të objektivitetit dhe natyrës së tij *sui generis*, që rezulton edhe nga mënyra sesi është rregulluar në ligj, Kolegji do të ketë juridiksion rishikues vetëm nëpërmjet zbatimit të vendimeve të GjEDNj-së, në përgjigje të ankimit përkatës, sipas germës “ë” të nenit 494, të Kodit të Procedurës Civile, lexuar në harmoni me pikën 8 të Nenit F, të Aneksit të Kushtetutës.
10. Ky këndvështrim vjen në linjë me arsyetimin e Gjykatës Kushtetuese në jurisprudencën³ e saj, sipas të cilit, kërkesa për rishikim, duke qenë një mjet i jashtëzakonshëm, nëpërmjet të cilit kërkohet rishikimi i një vendimi gjyqësor i formës së prerë, mund të bazohet vetëm në një numër të kufizuar shkaqesh, të parashikuara shprehimisht nga dispozitat procedurale përkatëse.
11. Sa më sipër, për sa kuadri kushtetues dhe ligjor i rivlerësimit, si dhe institucionet që e kryejnë atë, japin garanci maksimale për të shmangur shkaqet e parashikuara në gjashtë gerrat e para të nenit 494 të Kodit të Procedurës Civile, vlerësohet se, jo pa qëllim kushtetutëbërësi ka parashikuar ankimin ndaj vendimeve të Kolegjit të Posaçëm të Apelit në GjEDNj. Si rrjedhojë e sa më sipër, nga leximi harmonik i nenit 179/b të Kushtetutës, nenit F të Aneksit të Kushtetutës, ligjit nr. 84/2016, si dhe nenit 494, germa “ë” e Kodit të Procedurës Civile, Kolegji do të kishte juridiksion rishikues vetëm mbi bazë të një vendimi të GjEDNj-së, që potencialisht do të konstatonte se ekzistojnë shkaqet që përlligjin shqyrtimin e një vendimi të formës së prerë të tij, nëpërmjet rihapjes së procesit, për të rivendosur të drejtën e cenuar.
12. Në analizë të sa më sipër, i jepet përgjigje përfundimtare kërkesës së paraqitur prej kërkuases, Alma Brati, për të cilën GjEDNj-ja nuk ka marrë ende një vendim. Kjo kërkesë nuk mund të shqyrtohet nga Kolegji, për shkak të mospasjes prej tij të juridiksionit rishikues, sipas referimeve që kërkuësja bën në nenin 494, germa “a” të Kodit të Procedurës Civile. Në përfundim, sipas analizës së dispozitave Kushtetuese dhe ligjore, si dhe referuar jurisprudencës⁴ së Kolegjit, trupi gjyqësor vlerësoi se Kolegji mund të ketë juridiksion rishikues,

³ Shih vendimet nr. 36, datë 26.07.2011 dhe nr. 76, datë 22.12.2015, të Gjykatës Kushtetuese.

⁴ Vendimi nr. 12, datë 19.04.2024, i Kolegjit, që i përket kërkesave për rishikim të kërkuetit A. Y.; vendimi nr. 9, datë 28.02.2025, i Kolegjit, që i përket kërkesës për rishikim të kërkuetit A. B.; vendimi nr. 10, datë 28.02.2025, i Kolegjit, që i përket kërkesës për rishikim të kërkuetit B. M..

vetëm nëpërmjet zbatimit të vendimeve të GjEDNj-së, në përgjigje të ankimit të vetë kërkueses, në përputhje me parashikimet e nenit F, pika 8 e Aneksit të Kushtetutës, nenit 494, germa “ë” e Kodit të Procedurës Civile, dhe detyrimeve që shteti shqiptar ka marrë përsipër, në kuadër të zbatimit të KEDNj-së.

13. Në përfundim, kërkesa e paraqitur prej kërkueses Alma Brati nuk bën pjesë në juridiksionin e rivlerësimit kalimtar të Kolegjit të Posaçëm të Apelit, sipas përcaktimit të nenit 179/b, pika 5 e Kushtetutës dhe nenit F, pika 1 e Aneksit të Kushtetutës, dhe as në juridiksion rishikues të Kolegjit, sipas përcaktimit të nenit F, pika 8 e Aneksit të Kushtetutës, e nenit 494, germa “ë” e Kodit të Procedurës Civile, për pasojë, kjo kërkesë konsiderohet nga trupi gjykues si e papranueshme. Situatat e tjera të parashikuara nga legjislacioni i brendshëm, për t’u zbatuar si rrethana për rishikimin e vendimeve civile / administrative, të marra në përfundim të një procesi kontradiktor u vlerësuan se nuk gjejnë zbatim brenda kontekstit të procesit të rivlerësimit, i cili është një proces i jashtëzakonshëm, i realizuar prej organeve me mandat të kufizuar dhe që zhvillohet brenda një kuadri ligjor që përfshin edhe kufizimet e parashikuara nga neni A i Aneksit të Kushtetutës.
14. Së fundmi, ndonëse shkaqet e rishikimit të paraqitura prej kërkueses nuk i nënshtrohen juridiksionit rishikues të Kolegjit, sipas arsytimit të mësipërm, sërish ato, të vlerësuara sipas një analize *obiter dictum*, konstatohen se, edhe nëse do t’i nënshtroheshin shqyrtimit gjyqësor, do të konsideroheshin të pabazuara në fakte dhe në ligj, pasi mungon lidhja shkakësore mes vendimmarrjes së gjyqtarit L. D. në çështjen e rivlerësimit të kërkueses dhe veprës penale për të cilën ai është deklaruar fajtor. Parashikimet ligjore që lidhen me rishikimin, në asnjë rast nuk iu referohen ndodhive, fakteve apo rrethanave, të cilat nuk rrjedhin apo paraprijnë ose janë shkak për marrjen e vendimit për të cilin kërkohet rishikimi. Nga ky lexim rezulton se në mënyrë që vepra penale për të cilën anëtari i trupit gjykues është gjetur fajtor, të dikuar në dhënien e vendimit, pala kërkuese duhet të provojë lidhjen shkakësore mes veprës penale dhe vendimit të atakuar nëpërmjet rishikimit, ose në momentin kur gjyqtari ka marrë vendimin, vullneti i tij është vesuar për shkak të një vepre penale, e cila ka ndikuar në vendimmarrjen objekt rishikimi. Të tilla raste do të ishin sjelljet e një gjyqtari në shkelje të parimeve të paanësisë dhe të objektivitetit, provuar nga një vendim penal i formës së prerë. Një analizë e kryer duke aplikuar këto parime, është në linjë edhe me jurisprudencën e GjEDNj-së, shtjelluar në drejtim të sigurisë juridike dhe parashikueshmërisë që diktojnë parimet e nenit 6/1 të KEDNj-së, si në çështjen “Brumarescu kundër Rumanisë”, ku është elaboruar që cenimi i një vendimi përfundimtar mund të legjitimohej vetëm për të korrigjuar një “dështim të drejtësisë”. Për rrjedhojë, nuk vlerësohet se gjen zbatim neni 494, germa “c” e K. Pr. Civile, si elaboruar gjerësisht në jurisprudencën e Kolegjit edhe në çështje të tjera.
15. Për sa më lart, trupi gjykues, arriti në përfundimin se kërkesa e paraqitur prej kërkueses Alma Brati është e pabazuar në fakte dhe në ligj dhe, si e tillë, ajo nuk mund të pranohet.

PËR KËTO ARSYE,

trupi gjykues, bazuar në nenin 494 dhe 498, pika 1 e Kodit të Procedurës Civile, me shumicë votash,

VENDOSI:

Mospranimin e kërkesave të kërkuases Alma Brati, për rishikimin e vendimit (JR) nr. 14, datë 09.07.2019, të Kolegjit të Posaçëm të Apelit, të regjistruar me: (i) nr. 3-13/2018, datë 01.02.2023 (JR) dhe (ii) nr. 53-13/2018, datë 20.04.2023 (JR).

U shpall sot, në Tiranë, më datë 24.03.2026.

ANËTARE

Rezarta SCHUETZ

nënshkrimi

ANËTARE

Albana SHTYLLA

nënshkrimi

ANËTARE

Mimoza TASI

nënshkrimi – kundër

RELATORE

Natasha MULAJ

nënshkrimi

KRYESUESE

Ina RAMA

nënshkrimi

MENDIM PARALEL

1. Unë, gjyqtare Natasha Mulaj, në cilësinë e relatores së çështjes, jam dakord me vendimin nr. 55 (JR), datë 24.03.2026, të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit për: *“Mospranimin e kërkesave të kërkuases Alma Brati, për rishikimin e vendimit nr. 14/2019 (JR), datë 09.07.2019 të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit, si dhe me arsyetimin se nga interpretimi i dispozitave të Kushtetutës, Aneksit të saj dhe ligjit nr. 84/2016, nuk rezulton të ketë asnjë parashikim të shprehur për ushtrimin e juridiksionit rishikues të Kolegjit. Procesi i rivlerësimit, duke qenë sui generis, me mandat në kohë të kufizuar dhe rregulluar me një kuadër kushtetues e ligjor të posaçëm, i bën të pazbatuesat kërkesat për rishikim të paraqitura nga kërkuësja.*
2. Në cilësinë e gjyqtares me mendim paralel, ndaj qëndrim ndryshe nga shumica trupit gjykues, e cila arsyeton se: *“[...] Kolegji i Posaçëm i Apelimit nuk ka juridiksion rishikues si një prej tagrave të tij dhe nuk është ngritur për t'i dhënë jetë këtij instituti sipas rregullimeve të përgjithshme të tij, parashikuar në nenin 494 e vijues të Kodit të Procedurës Civile, me përjashtim të rasteve, në të cilat gjen zbatim germa “ë” e nenit 494, për shkak të një vendimi të shprehur të GjEDNj-së në trajtimin e një ankimi. [...], trupi gjykues vlerësoi se Kolegji i Posaçëm i Apelimit mund të ketë juridiksion rishikues vetëm nëpërmjet zbatimit të vendimeve të GjEDNj-së në përgjigje të ankimit të vetë kërkuases, në përputhje me parashikimet e nenit F, pika 8 e Aneksit të Kushtetutës, nenit 494, germa “ë” të Kodit të Procedurës Civile, dhe detyrimeve që shteti shqiptar ka marrë përsipër në kuadër të zbatimit të KEDNj-së”.*
3. Në vlerësimin tim, si gjyqtare me mendim paralel, ky arsyetim nuk qëndron, pasi vjen si pasojë e një interpretimi të pabarabartë të situatave juridike të parashikuara në nenin 494 të Kodit të Procedurës Civile, duke i atribuar Kolegjit mundësinë e rishikimit vetëm për rastin e parashikuar nga shkronja “ë” e kësaj dispozite: *“Kur Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut gjen shkelje të Konventës Evropiane ‘Për mbrojtjen e të drejtave të njeriut dhe lirive themelore’ dhe të Protokolleve të saj, të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë”.*
4. Në mungesë të një parashikimi kushtetues dhe ligjor që t'i atribuojë Kolegjit juridiksion rishikues, kërkesat e rishikimit ndaj vendimit të saj nuk mund të pranohen. Në këto kushte, në vlerësimin tim, mbetet detyrë e ligjvënësit, për të rregulluar këtë situatë të krijuar, duke plotësuar kuadrin ligjor aktual, me qëllim përcaktimin e gjykatës kompetente dhe procedurat ligjore respektive për kryerjen e rishikimit të vendimeve të Kolegjit, të kërkuara nga subjektet e rivlerësimit.

GJYQTARE

Natasha MULAJ

nënshkrimi

MENDIM PARALEL

1. Unë, gjyqtare Albana Shtylla, jam dakord me zgjidhjen e çështjes për vendimin nr. 55, datë 24.03.2026, për çështjen nr. 3-13/2018 regjistër (JR) datë 01.02.2023, të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit, me të cilin është vendosur mospranimi i kërkesës së kërkuases Alma Brati, për rishikimin e vendimit nr. 14 (JR), datë 09.07.2019, të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit, por kam mendim paralel, lidhur me arsyetimin e shumicës së trupit gjykues, për sa parashtruar në vijim.
2. Trupi gjykues në përfundim ka konkluduar se Kolegji i Posaçëm i Apelimit mund të ketë juridiksion rishikues vetëm nëpërmjet zbatimit të vendimeve të GjEDNj-së, në përgjigje të ankimit të vetë kërkuarit, në përputhje me parashikimet e nenit F, pika 8 e Aneksit të Kushtetutës, nenit 494, germa “ë” e Kodit të Procedurës Civile dhe detyrimeve që shteti shqiptar ka marrë përsipër në kuadër të zbatimit të KEDNj-së. Situatat e tjera të parashikuara nga legjislati i brendshëm, për t’u zbatuar si rrethana për rishikimin e vendimeve civile/administrative të marra në përfundim të një procesi kontradiktor, u vlerësuan se nuk gjejnë zbatim brenda kontekstit të procesit të rivlerësimit, i cili është një proces i jashtëzakonshëm i realizuar prej organeve me mandat të kufizuar dhe që zhvillohet brenda një kuadri ligjor që përfshin edhe kufizimet e parashikuara nga neni A i Aneksit të Kushtetutës.
3. Në ndryshim nga shumica, në analizë harmonike të dispozitave kushtetuese, ligjit nr. 84/2016 “Për rivlerësimin kalimtar të gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë” (në vijim ligji “nr. 84/2016”) dhe legjislati në fuqi, kam vlerësuar se Kolegji i Posaçëm i Apelimit ka juridiksion rishikues për të shqyrtuar kërkesat për rishikim bazuar në të gjitha rrethanat e parashikuara të nenit 494 të Kodit të Procedurës Civile. Ky qëndrim bazohet në argumentet e referuara prej meje në mendimin paralel për kërkesat për rishikim të paraqitura nga kërkuesi A. Y.⁵
4. Sa i përket shkaqeve të rishikimit të paraqitura në kërkesën e znj. Alma Brati, kam ndarë të njëjtin qëndrim si edhe pjesa tjetër e trupit gjykues, të pasqyruar në paragrafin 14 të vendimit, duke i konsideruar ato të pabazuara mbi të njëjtat argumente, duke vendosur mospranimin e tyre.

GJYQTARE

Albana SHTYLLA

nënshkrimi

⁵ Shiko mendimin paralel në vendimin nr.12, datë 19.04.2024 të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit https://kpa.al/wp-content/uploads/2024/11/Vendim-JR-A.-Y._perفشire-mendimet-paralele_anonimizuar_word-1.pdf

MENDIM PAKICE

1. Unë, gjyqtare Mimoza Tasi, në cilësinë e anëtares, jam kundër shumicës së trupit gjykues në vendimin nr. 55, datë 24.03.2026, të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit (në vijim “Kolegji”), që i përket shqyrtimit të kërkesave të kërkuases Alma Brati, për rishikimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 14 (JR), datë 09.07.2019, të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit dhe kam ndarë mendim ndryshe sa i përket qëndrimit të mbajtur lidhur me arsyetimin për mungesën e juridiksionit rishikues⁶ të Kolegjit, për shqyrtimin e kërkesave që nuk kanë një vendim të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në vijim GJEDNJ), sipas shkronjës “ë”, të nenit 494 të Kodit të Procedurës Civile.
2. Në vlerësimin tim, Kolegji ka juridiksion rishikues për shqyrtimin e kërkesave për rishikim vendimi që janë paraqitur bazuar në nenin 494⁷, shkronja “c”⁸ të Kodit të Procedurës Civile dhe argumentet e mia kundërshtuese për mungesën e juridiksionit rishikues, janë shprehur në mënyrë shteruese dhe konsistente ndër të tjera në mendimin e pakicës ndaj kërkesës së kërkuasit R. T.⁹ si dhe mendimet paralele dhe qëndrimin e mbajtur prej meje në kërkesat për rishikim të paraqitura në çështje të tjera¹⁰.
3. Një interpretim nga Kolegji që pranon rishikimin vetëm pas vendimit të GjEDNJ-së, në përgjigje të ankimit të kërkuasit (subjekt rivlerësimi), e bën juridiksionin rishikues të varur vetëm nga gjykata e Strasburgut, duke hequr mundësinë e çdo mekanizmi korrigjues të brendshëm dhe duke krijuar një vakum juridik për shkelje serioze që nuk kanë arritur ende në GjEDNJ.
4. Pranimi i juridiksionit rishikues vetëm në mënyrë minimaliste dhe vetëm për vendimet e GjEDNJ-së, në vlerësimin që i bëj çështjes, duket se krijon një kontradiktë logjike, sepse e bën rishikimin një “mjet të jashtëm” dhe jo “mjet të brendshëm”, duke lënë pa zgjidhje gabimet serioze të brendshme që përbëjnë shkaqet e rishikimit sipas shkronjave të tjera të nenit 494 të Kodit. Pra, nëse rishikimi do të ekzistojë vetëm pasi GjEDNJ-ja të shprehet me një vendim të

⁶ Ky qëndrim është mbajtur nga shumica e trupit gjykues në vendimin nr. 12, datë 19.04.2024, që ka shqyrtuar kërkesën e kërkuasit A. Y., regjistruar me nr. 2-4/2019 regjistër (JR), datë 10.1.2022, me objekt “Rishikimi i vendimit të formës së prerë nr. 31 (JR) të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit”, në të cilin nuk kam qenë anëtare e trupit gjykues.

⁷Neni 494 i KPrC: “Kërkesa për rishikim është akti me të cilin kërkohet rishikimi i një vendimi të formës së prerë të gjykatës. Pala e interesuar mund të kërkojë rishikimin e një vendimi që ka marrë formë të prerë, kur: [...] (c) palët ose përfaqësuesit e tyre apo ndonjë anëtar i trupit gjykues, që ka marrë pjesë në gjykimin e çështjes, kanë kryer vepra të dënueshme penalisht, të cilat kanë ndikuar në dhënien e vendimit; [...] (ë) kur Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut gjen shkelje të konventës evropiane “Për mbrojtjen e të drejtave të njeriut dhe lirive themelore” dhe të protokolleve të saj, të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë.

⁸ Në vendimin e Kolegjit nr. 34, datë 06.12.2023, që i përket kërkuases R. G., me mendim paralel, jam shprehur që kërkesa e katërt, për rishikimin e vendimit nr. 12/2019 të Kolegjit, sipas shkronjës “c” të nenit 494, është e bazuar dhe përbën shkak për rishikimin e vendimit përfundimtar.

⁹ Vendimi nr. 19, datë 08.05.2025, i Kolegjit të Posaçëm të Apelimit, që i përket shqyrtimit të kërkesës së kërkuasit R. T., për rishikimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 26 (JR), datë 21.10.2019.

¹⁰ Vendimi nr. 9, datë 28.2.2025, i Kolegjit të Posaçëm të Apelimit, që i përket shqyrtimit të kërkesës së kërkuasit A..B. për rishikimin e vendimit gjyqësor nr. 11 (JR), datë 03.07.2020; Vendimi nr. 18, datë 8.5.2025, i Kolegjit të Posaçëm të Apelimit, që i përket shqyrtimit të kërkesave të kërkuasit A. Gj. për rishikimin e vendimit gjyqësor nr. 9 (JR), datë 26.6.2020, etj.

494 i Kodit të Procedurës Civile parashikon rregullime shumë të detajuara dhe në mënyrë shteruese për rastet e kërkesave për rishikim. Ligjbërësi, duke i kushtuar një rëndësi e kujdes të posaçëm rregullimit në Kod të institutit të rishikimit të vendimit (si në rastin e shkronjës “c”), nuk mund të linte pa rregullim të specifikuar ndonjë përjashtim nga parashikimi i përgjithshëm i shkronjës “c”, të nenit 494 të Kodit të Procedurës Civile, duke mos e lënë të nënkuptohet nga zbatuesit e këtij Kodi as kohën e kryerjes së veprës penale nga anëtari i trupit gjykues dhe as ekzistencën apo jo të lidhjes shkakësore për ndikim në dhënien e vendimit nga trupa gjyqësore.

5.5. Referuar jurisprudencës së GjEDNj-së dhe lexuar në harmoni me përmbajtjen e nenit 494/c të Kodit të Procedurës Civile, ekziston një detyrim që vendimet e marra nga një trup gjykues që nuk plotëson kërkesat e një gjykate “të krijuar me ligj”, duhet të rishikohen, për të siguruar që çdo padrejtësi e mundshme të korrigjohet. Ky pohim përbën një masë të nevojshme dhe merr një peshë veçanërisht të rëndësishme në kontekstin e reformës në drejtësi në Shqipëri, ku integriteti i procesit të *vetting*-ut, si një proces i jashtëzakonshëm e kalimtar, është thelbësor për rikthimin e besimit të publikut në sistemin gjyqësor. Në këtë linjë arsyetimi, edhe integriteti i trupit gjykues është thelbësor për besimin e publikut në sistemin e drejtësisë. Çdo shkelje e këtij integriteti si, dënimi penal i një gjyqtari, duhet trajtuar me seriozitet për të ruajtur besueshmërinë e procesit gjyqësor.

5.6. Kolegji i Posaçëm i Apelit, si organi kushtetues më i lartë dhe e vetmja gjykatë e procesit të rivlerësimit kalimtar, si institucioni i pavarur që Kushtetuta¹⁶ i ka dhënë atributet e Gjykatës Kushtetuese¹⁷ dhe i ka përcaktuar një mision të qartë, si dhe që vendimmarrjet e tij t’i bazojë në parimet e procesit të rregullt, duke respektuar të drejtat themelore të subjekteve të rivlerësimit, sipas parashikimeve të Konventës, Kushtetutës, ligjit të posaçëm¹⁸ dhe ligjeve të aplikueshme, duhet të demonstrojë dhe të transmetojë siguri juridike dhe qartësi për ato aspekte të gjykimit që dhënia e drejtësisë i sjell për të zbatuar, sikurse është edhe mjeti i jashtëzakonshëm i rishikimit të një vendimi gjyqësor të formës së prerë.

5.7. Dënimi penal i një anëtari të trupit gjykues, për arsye që nuk lidhen me vendimmarrjen e tij, por me kushtet për të qenë anëtar i këtij Kolegji, cenon standardin e integritetit gjyqësor dhe besueshmërinë e trupit gjykues dhe, për rrjedhojë, pozitën vendimmarrëse të Kolegjit të Posaçëm të Apelit, paanshmërinë e tij, si dhe standardin e gjykatës së krijuar me ligj, të parashikuar dhe nga neni 6 i KEDNj-së. Në fund të fundit, vendimi penal i formës së prerë ndaj një anëtari të trupit gjykues që ka shqyrtuar ankimin e Komisionerit Publik, ndaj vendimit të

¹⁶ Neni 179/b, pika 1 e Kushtetutës parashikon se: “Sistemi i rivlerësimit ngrihet me qëllim që të garantohet funksionimi i shtetit të së drejtës, pavarësia e sistemit të drejtësisë, si edhe të rikthehet besimi i publikut tek institucionet e këtij sistemi”.

¹⁷ Neni 179/b, pika 5 e Kushtetutës parashikon se: “[...] Gjatë periudhës kalimtare 9-vjeçare, Gjykata Kushtetuese do të funksionojë me dy kolegje”.

¹⁸ Neni 1 i ligjit nr. 84/2016 “Për rivlerësimin kalimtar të gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, parashikon se: “Qëllimi i këtij ligji është përcaktimi i rregullave të posaçme për rivlerësimin kalimtar të të gjithë subjekteve të rivlerësimit për të garantuar funksionimin e shtetit të së drejtës, pavarësinë e sistemit të drejtësisë, si dhe rikthimin e besimit të publikut tek institucionet e këtij sistemi, sipas parashikimeve të nenit 179/b të Kushtetutës”.

Komisionit të Pavarur të Kualifikimit¹⁹, është një fakt i pakundërshtueshëm, i cili në një formë apo në një tjetër implikon sjelljen institucionale të Kolegjit të Posaçëm të Apelit, integriteti institucional i të cilit duhet të mbrohet nëpërmjet zbatimit të parashikimeve kushtetuese dhe ligjore, që e kanë sanksionuar atë.

GJYQTARE

Mimoza TASI

nënshkrimi

¹⁹ Vendimi nr. 32, datë 05.07.2018, i KPK-së, që ka konfirmuar në detyrë subjektin e rivlerësimit Alma Brati, është ankimuar nga Komisioneri Publik.